29/10/2019

Αγία Αναστασία η Ρωμαία, η Οσιομάρτυς

/ Βίοι Αγίων

Η Αγία Αναστασία η Ρωμαία, η Οσιομάρτυς τιμάται από την Εκκλησία κάθε χρόνο στις 29 Οκτωβρίου.

Οι κνήμες «μετά δέρματος» της Αγίας και η δεξιά της βρίσκονται στη Μονή Γρηγορίου Αγίου Όρους.

Απότμημα του Ιερού Λειψάνου της Αγίας βρίσκονται στη Λαύρα Αγ. Αλεξάνδρου Νέβσκι Αγίας Πετρουπόλεως.

Κάρας τομὴν ἤνεγκε ῥώμη καρδίας,

Βλάστημα Ῥώμης, Μάρτυς Ἀναστασία.

Τλῆ δὲ Ἀναστασίη ἐνάτη ξίφος εἰκάδι ὀξύ.

Η όσια Αναστασία έζησε στα χρόνια του Δεκίου (κατ’ άλλους του Διοκλητιανού) και Βαλλεριανού και καταγόταν από τη Ρώμη. Όταν πέθαναν οι πλούσιοι γονείς της, διαμοίρασε την περιουσία που κληρονόμησε στους φτωχούς και αποσύρθηκε σε μοναστήρι.

Όταν τη συνέλαβε ο ηγεμόνας Πρόβος (περί το 256 μ.Χ.), υπενθύμισε στην Αναστασία την ανθηρή νεότητα της, για την οποία θα έπρεπε να αρνηθεί το Χριστό. Τότε, δυναμική υπήρξε η απάντηση της Αναστασίας: «Εγώ, είπε, μία ωραιότητα και νεότητα γνωρίζω, εκείνη που δίνει ο Χριστός στις πιστές και γενναίες ψυχές, που προτιμούν γι’ Αυτόν το θάνατο αντί άλλων εγκόσμιων αγαθών, όταν αυτά προτείνονται για την προδοσία του Θεού τους. Πλούτη είχα άφθονα. Δεν τα θέλησα. Αλλά το Χριστό μου τον θέλω και απ’ Αυτόν καμία δύναμη δε θα μπορέσει να με χωρίσει. Αν αμφιβάλλεις, δοκίμασε». Εξαγριωμένος από την απάντηση ο Πρόβος, τη μαστίγωσε στο πρόσωπο και την άπλωσε σε αναμμένα κάρβουνα. Έπειτα, την κρέμασε και της έσκισε το σώμα. Μετά έκοψε τους μαστούς της, ξερίζωσε τα νύχια της και τελικά την αποκεφάλισε. Έτσι, η Αναστασία πήρε τον αμαράντινο στέφανο του μαρτυρίου.

Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ἦχος δ’. Ταχύ προκατάλαβε

Ἀσκήσει ἐκλάμψασα ὥσπερ παρθένος σεμνή ἀθλήσεως αἵμασι τὴν τῆς ἁγνείας στολὴν ἐνθέως ἐφοίνιξας• ὅθεν, Ἀναστασία, ὡς ὁσία καὶ μάρτυς, χάριτας ἰαμάτων ἀποστράπτεις ἐν κόσμῳ πρεσβεύουσα τῷ Σωτῆρι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος γ’. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας νάμασι, καθηγνισμένη ὁσία, μαρτυρίου αἵμασιν, Ἀναστασία πλυθεῖσα, παρέχεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν καὶ σωτηρίαν τοῖς προσιοῦσιν, ἐκ καρδίας, ἰσχὺν γᾶρ νέμει, Χριστὸς ὁ βρύων, χάριν ἀέναον.

Κάθισμα

Ἦχος α’. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀνετέθης Ὁσία, νεκρώσασα σαρκός, ἐγκρατείᾳ τὰ πάθη, εἰς

ὕψος δ’ ἀνέδραμες, μαρτυρίου περίδοξον, ἐναθλήσασα, Ἀναστασία νομίμως, καὶ τόν δράκοντα, καταβαλοῦσα εἰς χάος, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.